

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/86/2017
Identifikačné číslo spisu: 1516010112
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1516010112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Bc. W. F. (rod. X. P.) pre pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. apríla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného Bc. W. F. (rod. X. P.) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2017, sp. zn. 4To/127/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Bc. W. F. (rod. X. P.) sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 11. júla 2016, sp. zn. 7T/14/2016 bol obvinený Bc. W. F., pôvodne X. P., uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

v období od augusta 2013 do júna 2015 za účelom vyplatenia peňažného príspevku na osobnú asistenciu podľa § 22 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, opakovane fingoval poskytovanie služieb osobnej asistencie X. Z., rod. S., a to tým spôsobom, že na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Kutlíkova 17, Bratislava predložil fiktívnu zmluvu o poskytovaní osobnej asistencie č. X/XXX fiktívne uzatvorenú medzi ním a X. S., pričom výkon osobnej asistencie dokladoval nepravdivými mesačnými výkazmi o odpracovaných hodinách asistentkou X. S., na základe čoho mu bol na mesačnej báze vyplácaný príspevok na osobnú asistenciu, na ktorý nemal nárok, nakoľko X. Z., rod. S. pre neho nikdy žiadne služby osobnej asistencie neposkytovala, čím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava spôsobil škodu vo výške 4.783,08 Eur.

Okresný súd Bratislava V obvinenému W. F. (rod. X. P.) za to uložil podľa § 225 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvineného zaviazal na náhradu škody voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Bratislava, Vazovova 7/A, IČO: 30 794 536 v sume 4.783,08 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený, ako aj jeho obhajca, ktoré odôvodnili osobitnými podaniami.

Obvinený Bc. W. F. (rod. X. P.) v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 139) v podstate uviedol, že popiera spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti a že výpovede svedkov npor. Mgr. Y., por. U. S. a npor. Mgr. V. P. v nedostatočnej miere preukazujú tvrdenie obžaloby, pričom v prípravnom konaní bol prinútený k priznaniu a bol naň robený nátlak. Predovšetkým namietal výpoveď svedkyne X. S.-Z. z prípravného konania, pokiaľ táto uviedla, že ho nepozná, pričom s ňou nebola urobená konfrontácia. Okrem toho namietal, že súd vykonal dokazovanie na poslednom hlavnom pojednávaní bez jeho prítomnosti, a preto nemohol uvedenej svedkyňi klásť otázky. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhla odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí 19. januára 2017 rozsudkom, sp. zn. 4To/127/2016 (č.l. 170-174) podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému Bc. W. F., rodenému X. P., nar. X. Q. XXXX v Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou v inej veci, uložil podľa § 225 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/11/2016 z 2. februára 2016, právoplatný dňa 26. februára 2016, v rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 5T/9/2016 z 9. júna 2016 v spojitosti aj s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/89/2016 z 25. októbra 2016, v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3T/38/2016 z 27. októbra 2016, právoplatný dňa 16. novembra 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšnej časti ostal napadnutý rozsudok nezmenený.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 13. marca 2017, jeho obhajca 13. marca 2017, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny 14. marca 2017 a prokurátor 10. marca 2017 (č.l. 175).

Okresný súd Bratislava V dňa 23. marca 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Bc. W. F., ktoré podal prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Aleny Chvojkovej. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 29. novembra 2017 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), g), i), j) Tr. por., ktoré neskôr doplnil podaním doručeným na okresný súd dňa 30. novembra 2017.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 217-221) obvinený v rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uviedol, že v prípravnom konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na

obhajobu, a to tým, že aj napriek uloženiu psychiatrického liečenia ambulantnou formou rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 4 T 59/2014 mu nebol ustanovený obhajca s poukázaním na § 37 ods. 2 Tr. por., ako aj na výpoveď svedkov na hlavnom pojednávaní z 11. júla 2016. Napriek vyhláseniu, že sa nežiadal zúčastniť na vyšetrovacích úkonoch, aj tak mal byť upovedomený riadne a včas, pričom ak tak policajť nepostupoval, konal v rozpore s čl. 6 ods. 3 Dohovoru a v rozpore s § 213 Tr. por.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. obvinený uviedol, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie nezákonným spôsobom, keď na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 prečítal výpovede svedkov, a to W. G. a X. Z., hoci obvinený na takýto postup v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 Tr. por. nedal súhlas. Osobný výsluch svedkyne X. Z. bol nevyhnutný vzhľadom na jeho obranu, a preto mal prvostupňový súd svedkyňu predvolať a vypočuť. Bez možnosti klásť otázky bola predmetná svedkyňa podľa obvineného jediným dôkazom na uznanie jeho viny, čo je neprípustné a takéto konanie je porušením jeho práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Podľa obvineného jeho súhlas na prečítanie svedeckých výpovedí prvostupňový súd založil na tom, že nedal súhlas v zmysle výzvy súdu pred prvým hlavným pojednávaním, a to návrhom na vypočutie svedkov pred súdom a teda súhlasil s návrhom prokurátora uvedeným v obžalobe, pričom podľa obvineného to nenahrádza jeho súhlas v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por.

Ďalej obvinený v rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. namietal, že skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, nie je trestným činom a rozhodnutia súdov sú založené na nesprávnom právnom posúdení, pričom jeho konanie nenapĺňalo znaky skutkovej podstaty trestného činu pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 TdoV 21/2013.

Vzhľadom na uvedené podal obvinený dovolanie aj podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., ktoré bližšie neodôvodnil.

V závere obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/127/2016 z 19. januára 2017, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 12, § 37 ods. 2, § 213 ods. 1 Tr. por., § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., § 285 písm. b) Tr. por., ako aj článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v jeho neprospech. Obvinený zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/127/2016 z 19. januára 2017 v celom rozsahu, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/14/2016 z 11. júla 2016 v celom rozsahu a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využila prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá vo svojom vyjadrení (č.l. 222-223) uviedla, že skutkový stav bol spoľahlivo a jednoznačne zistený nielen Okresným súdom Bratislava V, ale aj Krajským súdom Bratislava. Duševný stav obvineného bol skúmaný už v priebehu prípravného konania, kedy zo záverov znaleckého posudku okrem iného vyplynulo, že obvinený síce trpí zaostalosťou ľahkého stupňa, pričom v čase spáchania skutku tento mohol svoje konanie ovládať a chápe aj zmysel trestného konania. Vzhľadom na závery znaleckého posudku, ako i aktívne vystupovanie obvineného v celom priebehu trestného konania nenadobudol pochybnosť o tom, že obvinený bol spôsobilý sa náležite obhajovať ani vyšetrovať, ani dozorový prokurátor, ani napokon žiaden zo senátov okresného alebo krajského súdu. Ohľadne námietok obvineného, že nebol upovedomený o mieste a čase konania vyšetrovacích úkonov treba dať do pozornosti skutočnosť, že obvinený ako aj v dovolaní tvrdil, že sa na vyšetrovacích úkonoch nechce zúčastňovať, potom logicky ani nebol o nich vyrozumieť. Ak by sa ich aj chcel zúčastniť, jeho účasť podlieha povoleniu policajta v zmysle § 213 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom k namietaniu prečítania svedeckých výpovedí W. G. a X. Z. prokurátorka uviedla, že ani táto námietka neobstoí, nakoľko konajúci súd bol výslovne oprávnený na vykonanie tohto spôsobu dokazovania, keďže na prečítanie výpovedí svedkov boli splnené všetky zákonné podmienky. Z uvedeného dôvodu považuje obvineného námietky za nenáležité, pričom zákonosť vykonaného dokazovania potvrdil vo svojom rozsudku aj odvolací súd.

K namietaniu nenaplnenia skutkovej podstaty spáchaného trestného činu prokurátorka uviedla, že obvinený preukázateľne uviedol poškodenému nepravdivé údaje, ktoré navyše dokladoval falošnými dokumentami, čím vylákal poskytovanie príspevku zo štátneho rozpočtu bez splnenia zákonných podmienok.

V závere svojho vyjadrenia okresná prokurátorka uviedla, že so všetkými skutočnosťami a dôvodmi, na ktorých obvinený založil svoje dovolanie, sa dostatočne vysporiadal okresný aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach. S poukazom na vyššie uvedené má okresná prokurátorka za to, že s dovolacími námietkami obhajoby sa nemožno stotožniť, žiaden dovolací dôvod nie je daný, preto navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril aj poškodený podaním doručeným na okresný súd dňa 16. februára 2018 (č.l. 243), v ktorom zastáva názor, že rozhodnutia okresného aj krajského súdu boli správne, pričom skutkový stav považuje za dostatočne zistený a preukázaný. Obvinený vo svojom dovolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukazovali, že súdy sa nedostatočne vysporiadali so skutočnosťami a dôvodmi uvedenými v dovolaní.

Vyjadrenie prokurátora k dovolaniu bolo zaslané stranám trestného konania, možnosť vyjadriť sa využil obvinený podaním doručeným na okresný súd dňa 12. februára 2018 (č.l. 240), v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na svojich tvrdeniach a s vyjadrením prokurátorky nesúhlasí v tom smere, že nebolo porušené zásadným spôsobom právo na obhajobu. Aj keď obvinený vyhlásil, že nežiada zúčastniť sa úkonov prípravného konania, musí byť o nich včas upovedomený. Ďalej poukázal na dôvody, ktoré uviedol v dovolaní a naďalej na nich zotrúva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne

odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

S poukázaním na uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné uviesť, že v prípade obvineného nedošlo k žiadnemu zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, nakoľko sa v prípade obvineného nejednalo ani o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 2 Tr. por., pretože v prípravnom konaní policajt aj dozorujúci prokurátor správne a v súlade so zákonom vyhodnotili situáciu obvineného, keď aj v zmysle znaleckého posudku zo 4. decembra 2015 vypracovaného MUDr. Klaudiou Stanislavovou a MUDr. Denisou Mészárosovou (č.l. 70-81) usúdili, že obvinený je schopný sa sám obhajovať aj bez obhajcu, pričom obvinený v čase spáchania skutku mohol svoje konanie ovládať a bol aj schopný chápať zmysel trestného konania.

V rámci námietok ohľadne neoznámene a nezúčastnenia sa vyšetrovacích úkonov dovolací súd považoval za potrebné uviesť, že obvineným namietané skutočnosti sú neodôvodnené, zavádzajúce a nenapĺňajú ani žiaden dovolací dôvod, pretože vyšetrovateľ konal správne a v súlade so zákonom pri vyšetrovacích úkonoch, ako aj pri výsluchu obvineného, pretože obvinený bol náležite poučený a aj upovedomený o procesných úkonoch na ktorých mal právo sa zúčastniť v zmysle § 213 ods. 1 Tr. por. (č.l. 82), avšak obvinený sa odmietol predmetných úkonov zúčastniť, alebo sa k daným procesným úkonom nedostavil, čím nevyužil svoje právo a procesný úkon bol vykonaný aj bez jeho prítomnosti.

Svoje obhajobné práva mohol obvinený uplatňovať na hlavných pojednávaniach, ako aj na verejnom zasadnutí, kde bola prítomná aj jeho ustanovená obhajkyňa, pričom o konaní hlavného pojednávania Okresného súdu Bratislava V z 11. júla 2016, sp. zn. 7T/14/2016 bol riadne upovedomený, termín zobral na vedomie, avšak aj napriek tomu sa ho nezúčastnil (č.l. 130-137). Po vzatí do väzby mu bola opatrením Krajského súdu v Bratislave zo 14. decembra 2016, sp. zn. 4To/127/2016 (č.l. 159) ustanovená obhajkyňa JUDr. Alena Chvojková, nakoľko sa naplnili dôvody povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por.

V danom konaní mohol obvinený aj so svojou obhajkyňou plne uplatňovať svoje procesné práva v súlade s jeho právom na obhajobu garantovaným v čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a bolo už na obvinenom a obhajkyňi, ako a v akej miere svoje práva využijú, pričom k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu obvineného v jeho prípade neprišlo, a preto nebol naplnený ani uvedený dôvod.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza nasledovné. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejma a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv. V rámci namietania čítania svedeckých výpovedí W. G. a X. Z. je potrebné uviesť, že tieto dôkazy boli vykonané správne a v súlade so zákonom, pričom obvinený mal možnosť sa vyjadriť k podanej obžalobe (č.l. 105-106), ku ktorej nemal žiadne námietky, pričom mal právo sa vyjadriť aj k prečítaným výpovediam na hlavnom pojednávaní, avšak v danom momente nenamietal ich čítanie a vykonanie.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nepostupovali správne pri hodnotení záverov znaleckého posudku zo 4. decembra 2015 vypracovaného MUDr. Klaudiou Stanislavovou a MUDr. Denisou Mészárosovou (č.l. 70-81), ktorý súdy vyhodnotili ako jeden zo základných dôkazov a že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o skutkové námietky v rámci spôsobu hodnotenia znaleckého

posudku, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov), avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012). Obvineným uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú neodôvodnené, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Obvinený vo svojom dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd uvádza, že okresný aj krajský súd správne a v súlade so zákonom právne kvalifikovali a vyhodnotili konanie obvineného na podklade ustáleného skutkového stavu ako spáchanie trestného činu subvenčného podvodu v zmysle § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., keď ho odsúdili po posúdení aktuálneho odpisu registra trestov, osobnosti obvineného, pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, a to podľa § 225 ods. 4 Tr. zák. Krajský súd správne vyhodnotil pochybenie okresného súdu

ohľadne výšky trestu, keď upravil druh trestu na súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko okresný súd pri právnom posúdení vychádzal z neaktuálneho odpisu registra trestov a zároveň pri priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. by obvinenému dvakrát pričítal tú istú okolnosť, čo by viedlo k duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby, a preto obvinenému uložil trest iba pri priznaní jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Krajský súd napadnutým rozsudkom toto pochybenie napravil a obvinenému uložil trest v rámci zákonne ustanovenej trestnej sadzby za spáchaný trestný čin.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu obvinený uplatnil výlučne skutkové námietky, ktorými zjavne vybočil z predmetného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov, záverom znaleckého posudku, ako aj proti správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav, čo je v dovolacom konaní neprípustné. Vzhľadom na uvedené nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Obvinený uvedený dovolací dôvod neodôvodnil, ale iba odkázal na predošlý dovolací dôvod. Podľa dovolacieho súdu okresný súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, ako aj na podklade spisového materiálu a znaleckého posudku obvineného, keď uložil obvinenému podľa § 73 ods. 2 písm. b), § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, nakoľko obvineného konanie aj zhodnotenie jeho osoby naplnilo zákonné znaky pre uloženie ochranného liečenia. Vzhľadom na vyššie uvedené ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. nebol naplnený.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i), j) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného W. F. (rod. X. P.) podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.